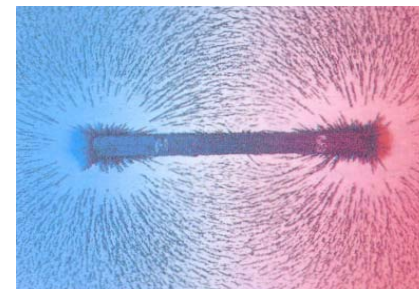

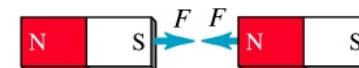
Stacionární magnetické pole

Magnetické pole

- ⊕ magnetické pole je jedna z forem projevu elektromagnetického pole
- ⊕ magnetické pole působí pouze na pohybující se nabitě částice a tělesa, na vodiče protékané proudem a na částice a tělesa s nenulovým magnetickým momentem
- ⊕ zdrojem magnetického pole jsou pohybující se nabitě částice a tělesa, vodiče jimiž protéká proud, částice a tělesa s magnetickým momentem a časově proměnné elektrické pole

(a)

(b)

(c)

(d)

Stacionární magnetické pole

Magnetická indukce B

magnetická indukce B popisuje silové působení magnetického pole na náboj Q pohybující se rychlostí v

Magnetické indukční linie

- ⊕ čáry, jejichž tečna v daném bodě prostoru má směr vektoru magnetické indukce B
- ⊕ indukční linie tvoří **uzavřené čáry**

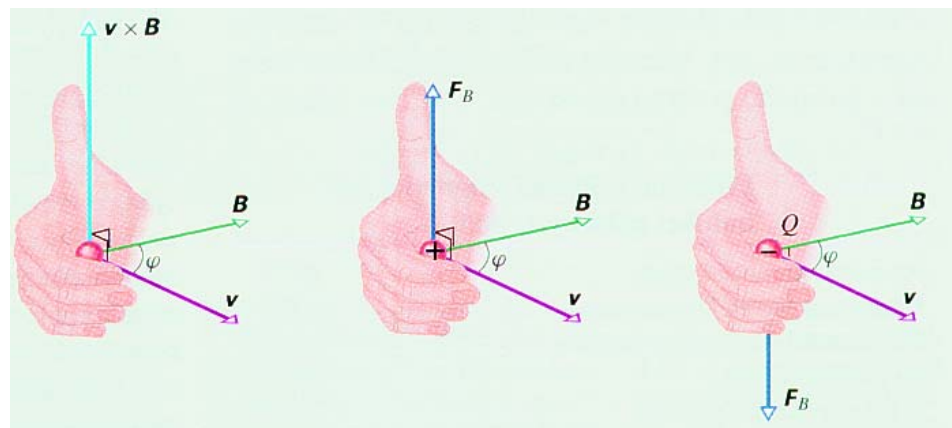
$$\vec{F} = Q(\vec{v} \times \vec{B})$$

Lorentzova síla

↓

$$P = \vec{F} \vec{v} = Q(\vec{v} \times \vec{B})\vec{v} = 0$$

magnetická síla nekoná práci, pouze zakřivuje dráhu částice

Stacionární magnetické pole

⊕ síla, kterou magnetické pole o indukci \vec{B} působí na proudový element vodiče

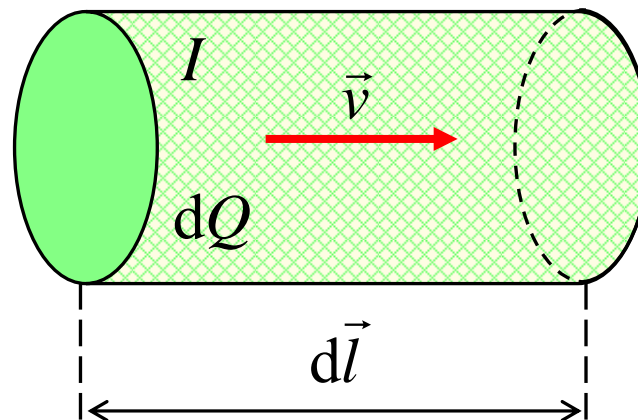

$$I = \frac{dQ}{dt} \quad \vec{v} = \frac{d\vec{l}}{dt} \quad d\vec{F} = dQ(\vec{v} \times \vec{B}) = I dt \left(\frac{d\vec{l}}{dt} \times \vec{B} \right)$$

Ampérův zákon síly

$$d\vec{F} = I(d\vec{l} \times \vec{B}) \quad \vec{F} = \int_L I(d\vec{l} \times \vec{B})$$

umožňuje určit sílu, kterou na vodič protékající proudem I působí magnetické pole o indukci B

Stacionární magnetické pole

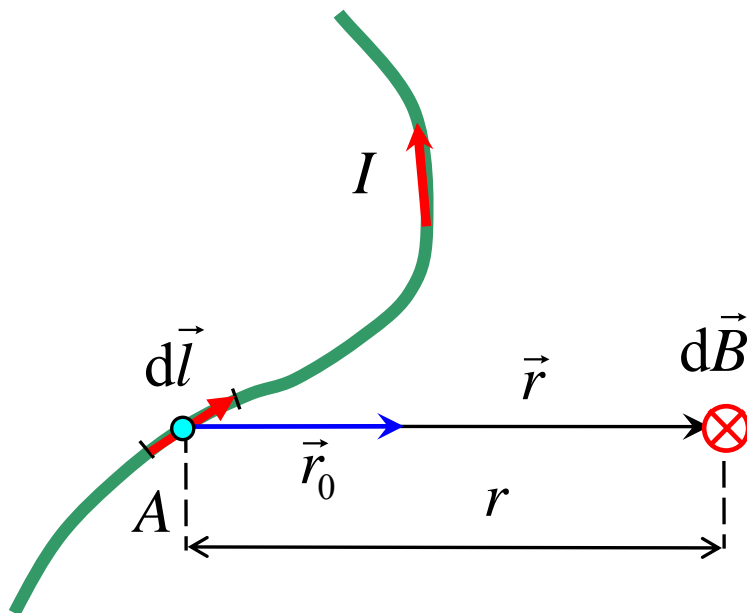
Biot-Savartův zákon

umožňuje určit magnetickou indukci B od liniového vodiče konečné délky

$$d\vec{B}(\vec{r}) = \frac{\mu_0}{4\pi} \frac{I(d\vec{l} \times \vec{r})}{r^3} = \frac{\mu_0}{4\pi} \frac{I(d\vec{l} \times \vec{r}_o)}{r^2}$$

μ_0 ...permeabilita vakua

$$\mu_0 = \frac{1}{\epsilon_0 c^2} = 4\pi \cdot 10^{-7} \text{ Hm}^{-1}$$

$$\vec{B}(\vec{r}) = \frac{\mu_0}{4\pi} \int_L \frac{I(d\vec{l} \times \vec{r})}{r^3} = \frac{\mu_0}{4\pi} \int_L \frac{I(d\vec{l} \times \vec{r}_o)}{r^2}$$

princip superpozice

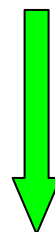
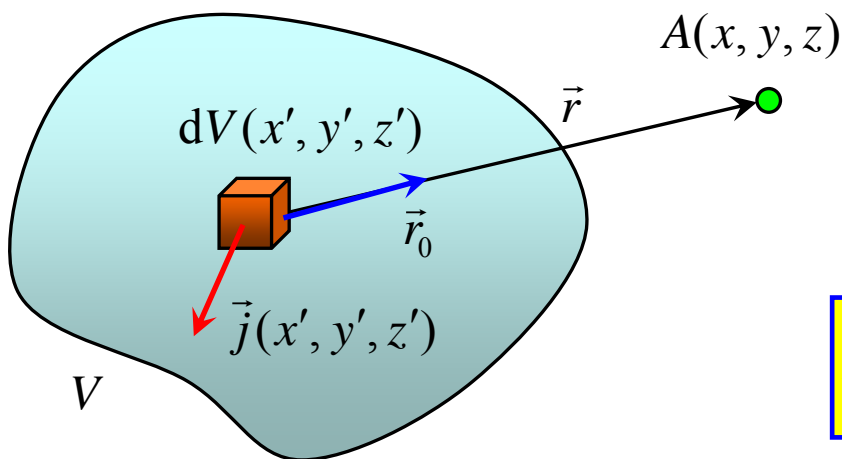
$$\vec{B} = \sum \vec{B}_i$$

Stacionární magnetické pole

Biot-Savartův zákon

⊕ pro objemový element vodiče lze psát

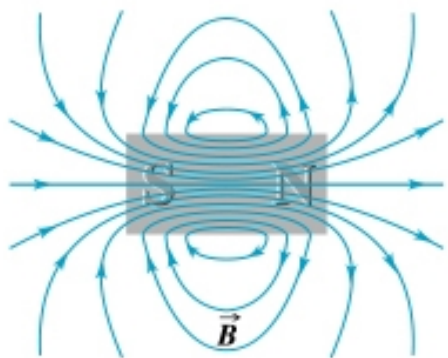
$$I d\vec{l} = \vec{j} dV$$

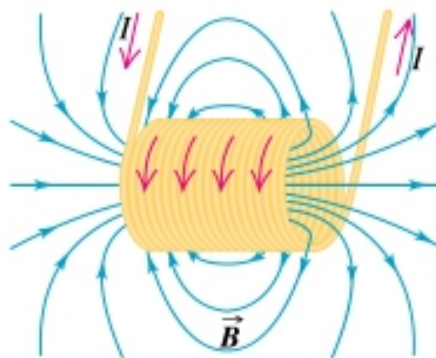
$$\vec{B}(\vec{r}) = \frac{\mu_o}{4\pi} \int_L \frac{(\vec{j} \times \vec{r})}{r^3} = \frac{\mu_o}{4\pi} \int_L \frac{(\vec{j} \times \vec{r}_o)}{r^2}$$

Stacionární magnetické pole

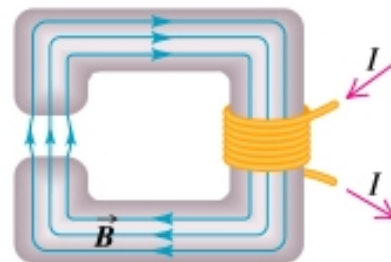
Magnetické indukční čáry

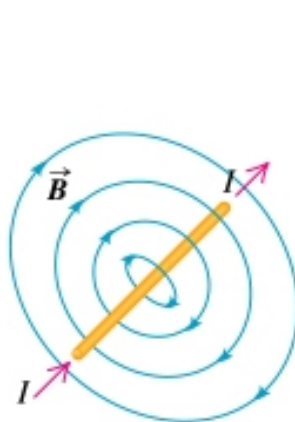
(a)

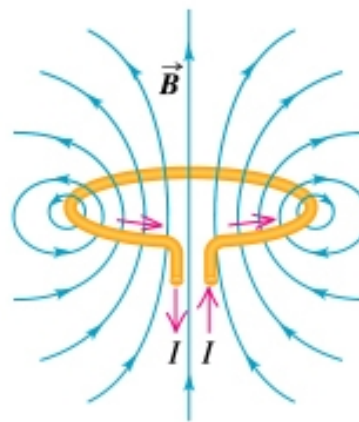
(b)

(c)

(d)

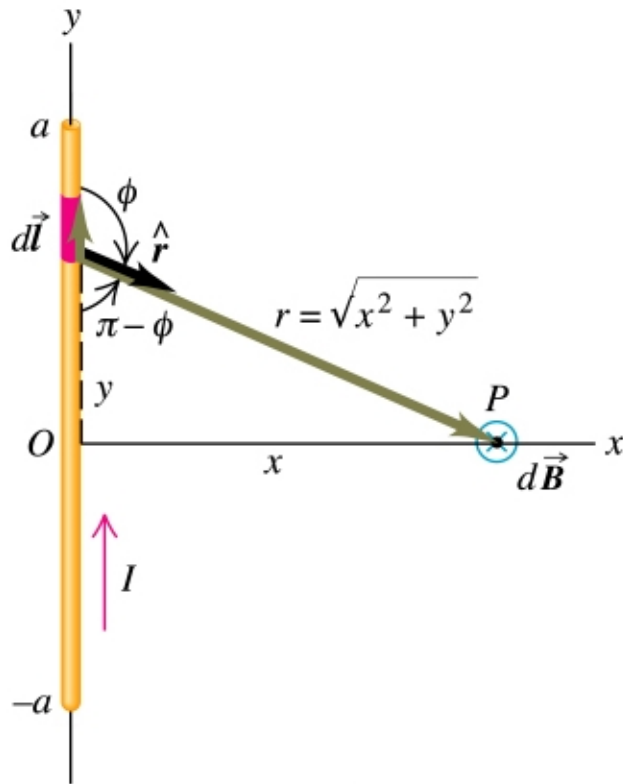
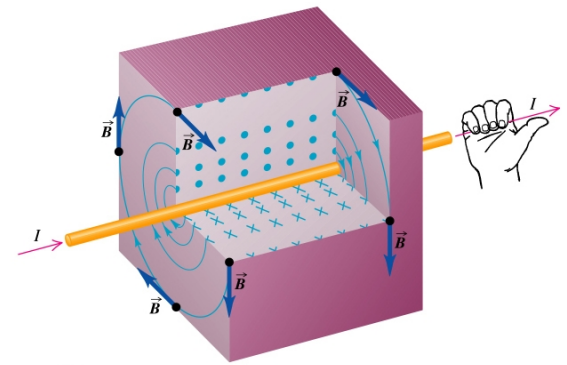
(e)

magnetické
indukční linie jsou
uzavřené křivky

Stacionární magnetické pole

⊕ Příklad:

(magnetické pole tenkého přímého vodiče)

$$r = \frac{x}{\sin \varphi}$$

$$y = -\frac{x}{\operatorname{tg} \varphi}$$

$$dy = \frac{x d\varphi}{\sin^2 \varphi}$$

dlouhý přímý vodič

$$\varphi_1 = 0 \quad \varphi_2 = \pi \quad x = d$$

$$B = \frac{\mu_0 I}{2\pi d}$$

$$B = |\mathbf{B}| = \frac{\mu_0 I}{4\pi} \int \frac{|\mathbf{dl} \times \mathbf{r}|}{r^3} = \frac{\mu_0 I}{4\pi} \int_{y_1}^{y_2} \frac{\sin \varphi dy}{r^2} = \frac{\mu_0 I}{4\pi x} \int_{\varphi_1}^{\varphi_2} \sin \varphi d\varphi = \frac{\mu_0 I}{4\pi x} (\cos \varphi_1 - \cos \varphi_2).$$

Stacionární magnetické pole

⊕ **Příklad:** (magnetické pole kruhové smyčky)

$$dB = \frac{\mu_0 I}{4\pi} \frac{|d\mathbf{l} \times \mathbf{r}|}{r^3} = \frac{\mu_0 I}{4\pi} \frac{dl}{r^2} = \frac{\mu_0 I}{4\pi} \frac{dl}{(R^2 + x^2)}$$

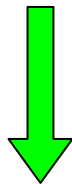
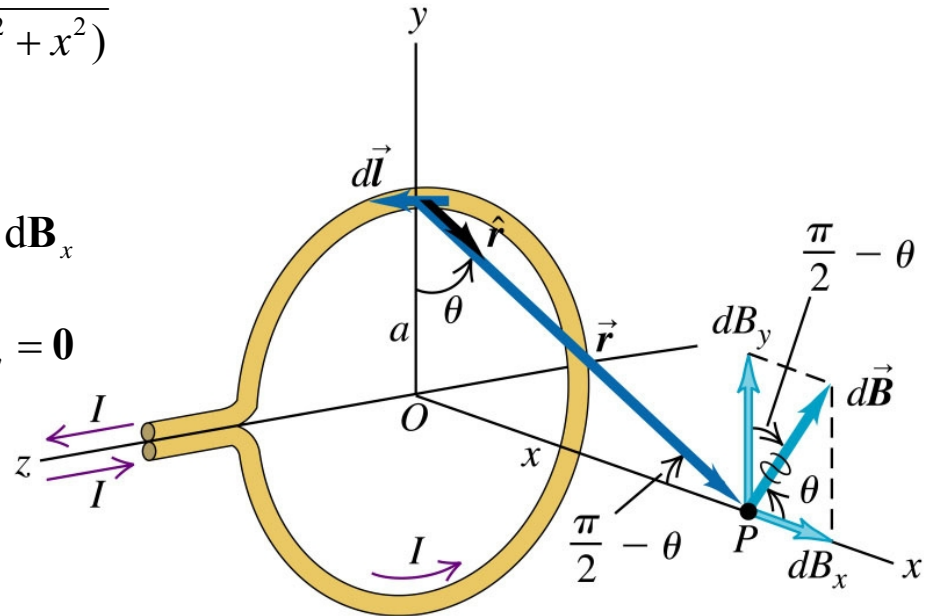
$$dB_x = dB \cos \theta$$

$$dB_y = dB \sin \theta$$

$$\cos \theta = \frac{R}{\sqrt{R^2 + x^2}}$$

$$\mathbf{B} = \mathbf{B}_x = \sum dB_x$$

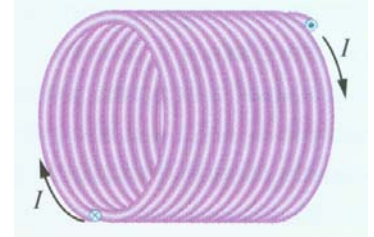
$$\mathbf{B}_y = \sum dB_y = 0$$

$$B = \int dB_x = \frac{\mu_0 I}{4\pi} \int_0^{2\pi R} \frac{R dl}{(R^2 + x^2)^{3/2}} = \frac{\mu_0 I}{4\pi} \frac{2\pi R^2}{(R^2 + x^2)^{3/2}} = \frac{\mu_0 I}{2} \frac{R^2}{(R^2 + x^2)^{3/2}} = \frac{\mu_0 I}{2R} \cos^3 \theta$$

Stacionární magnetické pole

⊕ **Příklad:** (magnetické pole solenoidu)

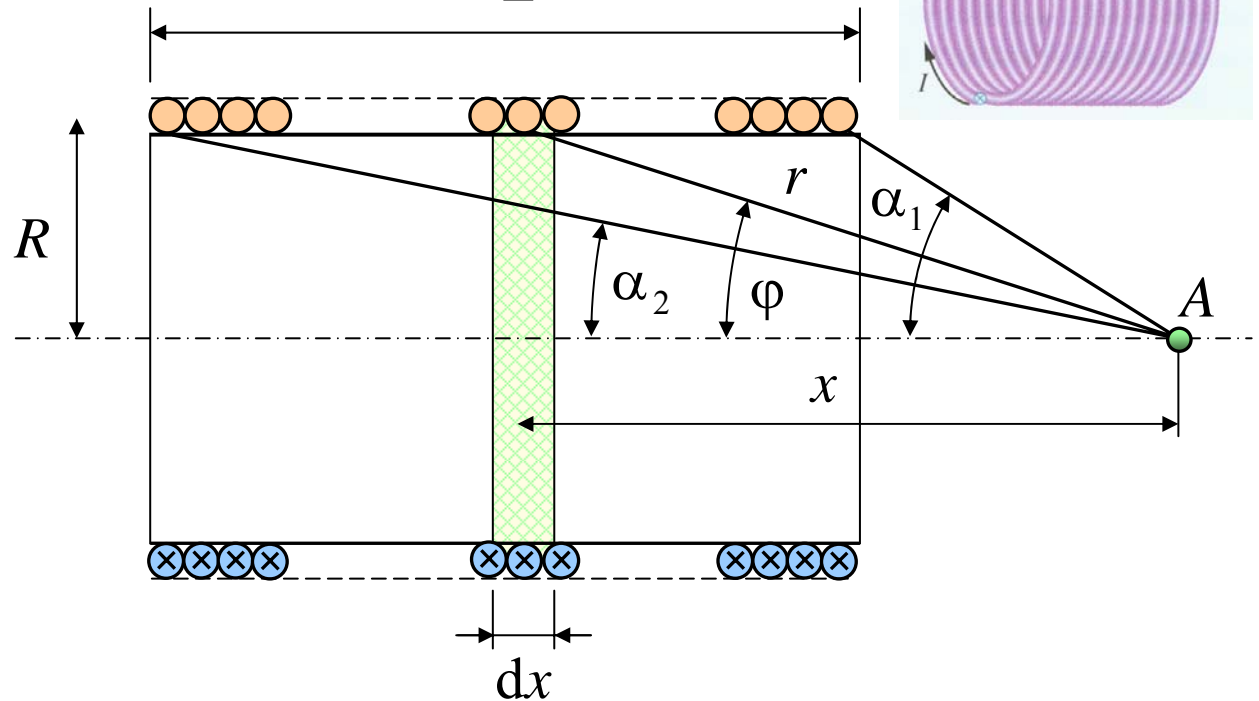
$$x = \frac{R}{\operatorname{tg} \varphi}$$

$$dx = -\frac{R}{\sin^2 \varphi} d\varphi$$

$$dI = \frac{NI}{L} dx$$

$$dB = \frac{\mu_0}{2} \frac{\sin^3 \varphi}{R} dI$$

$$B = \frac{\mu_0}{2} \int_{x_1}^{x_2} \frac{\sin^3 \varphi}{R} \frac{IN}{L} dx = -\frac{\mu_0}{2} \frac{IN}{L} \int_{\alpha_1}^{\alpha_2} \sin \varphi d\varphi = \mu_0 \frac{IN}{2L} (\cos \alpha_2 - \cos \alpha_1)$$

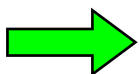

Stacionární magnetické pole

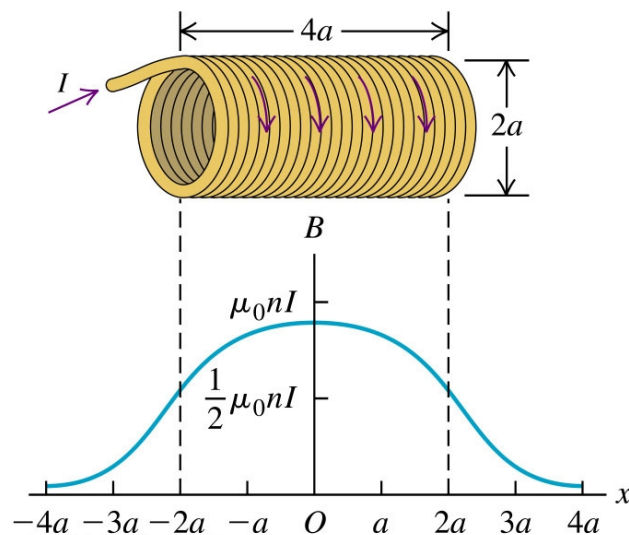
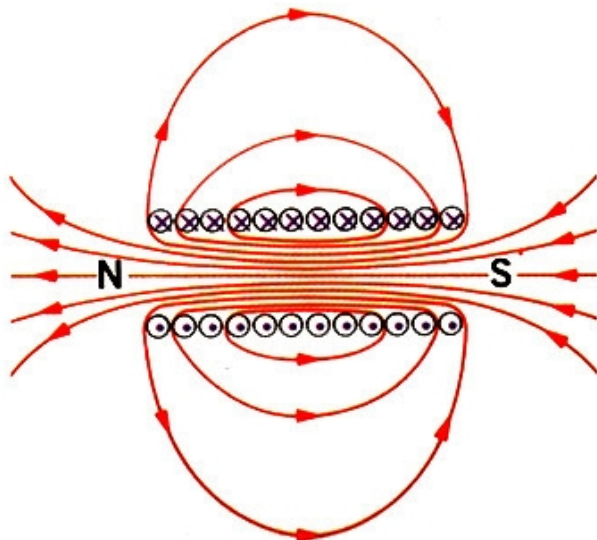
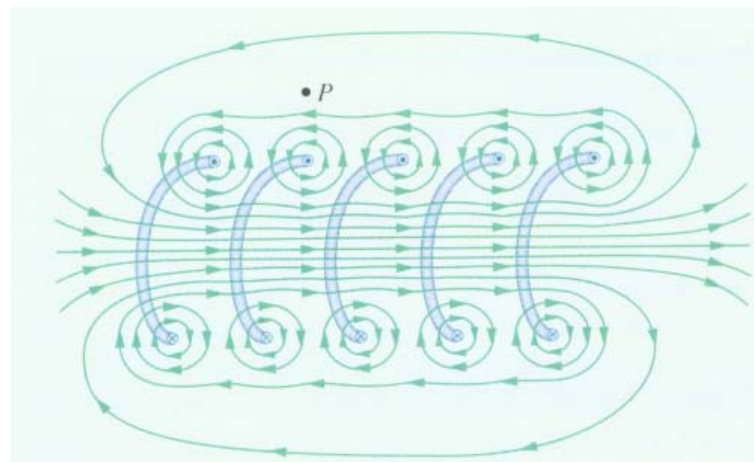
⊕ Příklad: (magnetické pole solenoidu)

dlouhá cívka

$$L \gg R$$

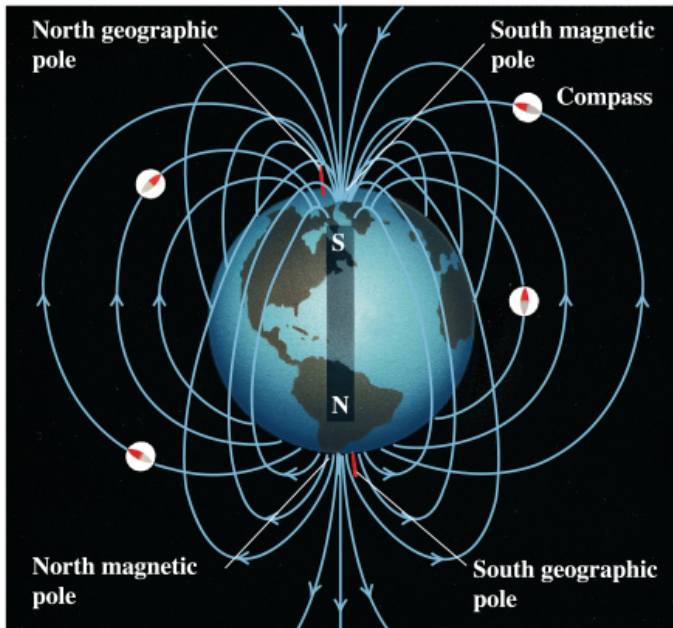

$$B \doteq \mu_0 \frac{IN}{L}$$

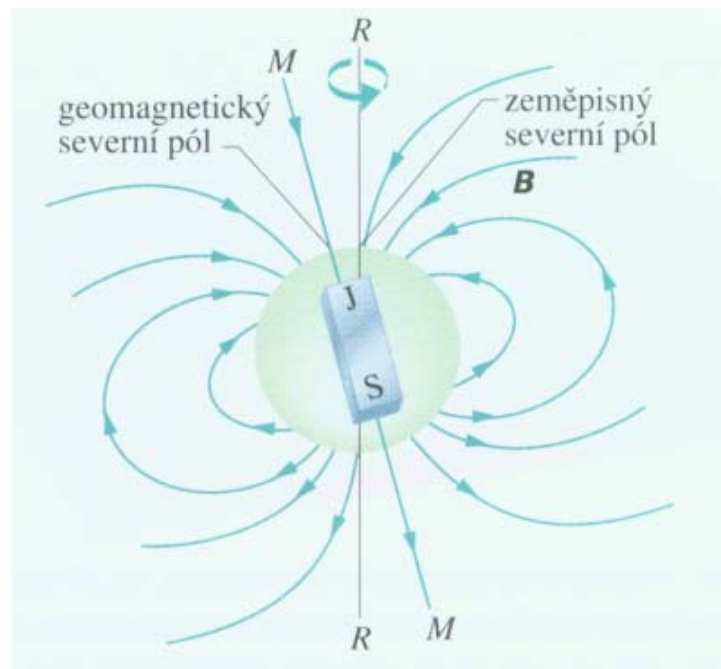

Stacionární magnetické pole

- ⊕ **Příklad:** (magnetické pole Země)
- ⊕ je buzeno el.proudy tekoucími uvnitř Země, v atmosféře a feromagnetickými horninami v zemské kůře
- ⊕ magnetická indukce $\sim 30\text{-}50 \mu\text{T}$
- ⊕ působí velmi přibližně jako magnetický dipól

Copyright © Addison Wesley Longman, Inc.

Stacionární magnetické pole

elektromagnet

$$F = 2wS = 2 \frac{1}{2} BHS = \frac{B^2}{\mu_0} S$$

$$\oint \mathbf{H} d\mathbf{l} = \oint \frac{\mathbf{B}}{\mu} d\mathbf{l} = \oint \frac{B}{\mu} d\mathbf{l} = NI \quad B = \frac{d\Phi}{dS}$$

$$d\Phi \cdot \oint \frac{dl}{\mu dS} = d\Phi \cdot R_m = NI$$

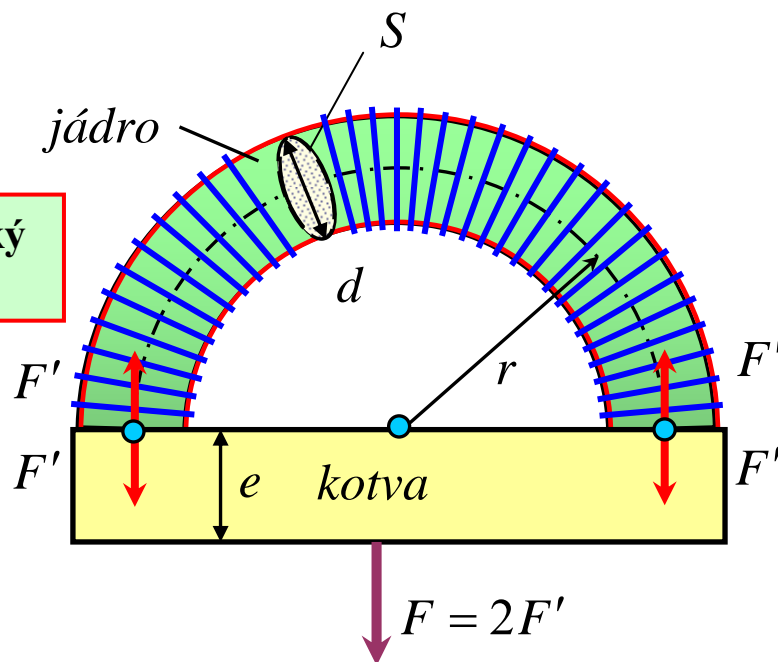
Hopkinsonův zákon

$$\Phi = NI / R_m \quad R_m = \frac{\bar{l}}{\mu_0 \mu_r S}$$

magnetický odpor

nosivost elektromagnetu

$$F = \frac{\Phi^2}{\mu_0 S} = \frac{N^2 I^2}{\mu_0 S R_m^2} = \frac{\mu_0 \mu_r^2 N^2 I^2 S}{\bar{l}^2}$$

Stacionární magnetické pole

Magnetický indukční tok

$$d\Phi = \vec{B} d\vec{S}$$

$$\Phi = \iint_S \vec{B} d\vec{S}$$

⊕ magnetické indukční linie jsou uzavřené křivky, proto je tok uzavřenou plochou nulový

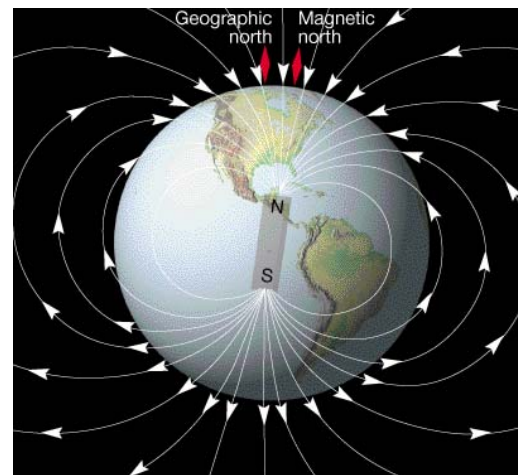
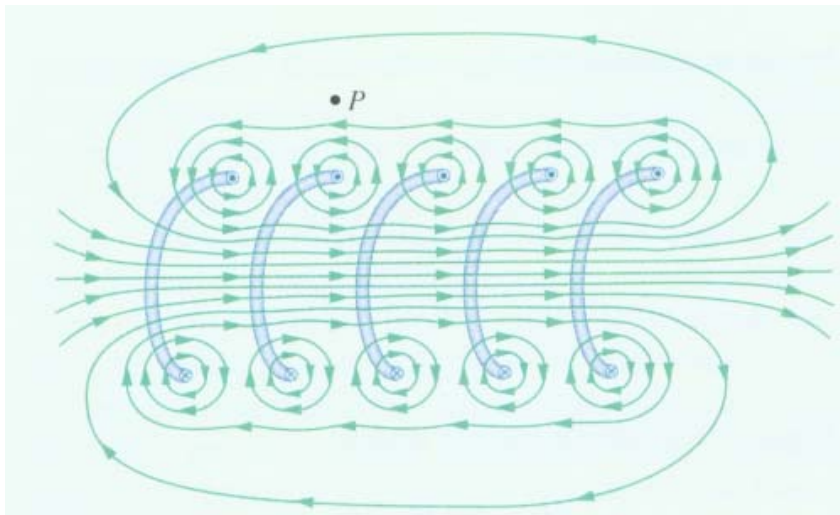
nezřídlové pole

$$\oiint_S \vec{B} d\vec{S} = 0$$

$$\operatorname{div} \vec{B} = 0$$

4. Maxwellova rovnice

Stacionární magnetické pole

$$\vec{B} d\vec{l} = B dl \cos \theta = Br d\theta$$

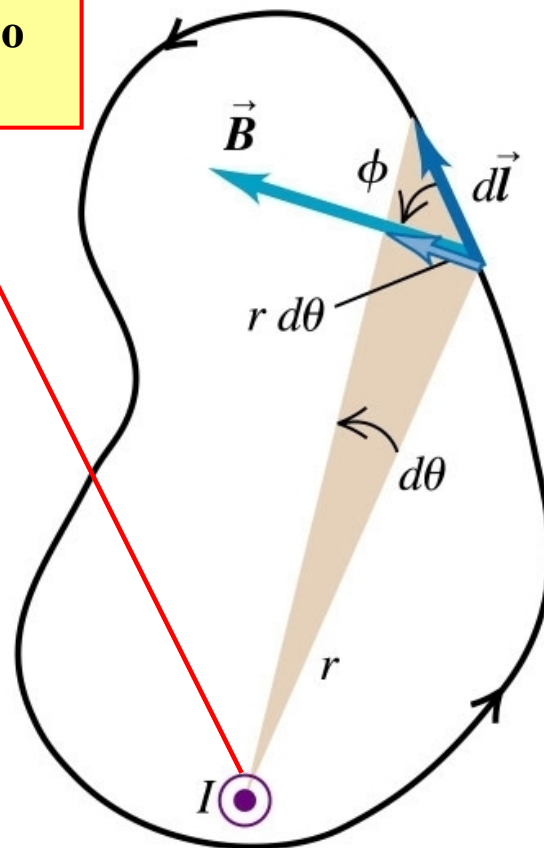
$$\oint_C \vec{B} d\vec{l} = \oint_C \frac{\mu_o I}{2\pi} d\theta = \mu_o I$$

$$\oint_C \vec{B} d\vec{l} = \mu_o I$$

Cirkulace vektoru magnetické indukce podél libovolné uzavřené křivky C obepínající vodič jímž protéká proud I

pole dlouhého vodiče

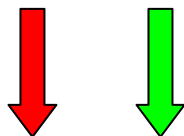
$$B = \frac{\mu_o I}{2\pi r}$$

Stacionární magnetické pole

$$\oint_C \vec{B} d\vec{l} = \frac{\mu_o I}{2\pi} \int_{\theta_0}^{\theta_0} d\theta = 0$$

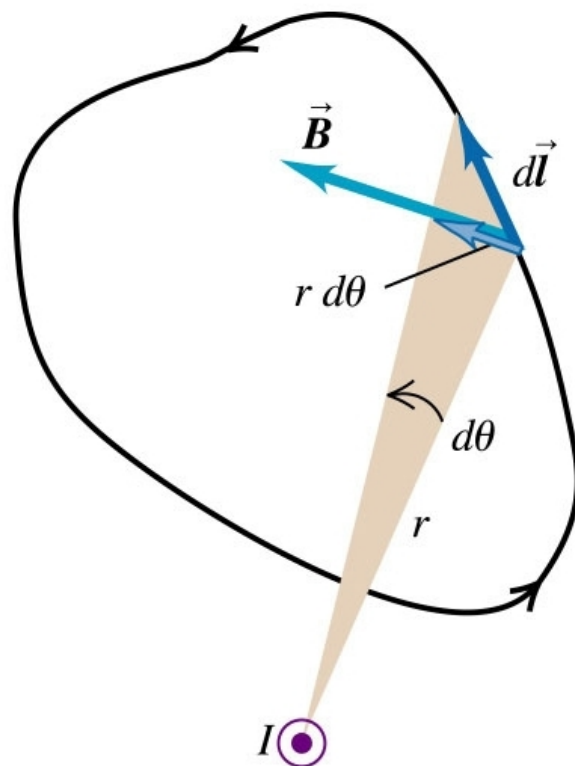
Cirkulace vektoru magnetické indukce podél libovolné uzavřené křivky C , závisí na tom, zda křivka obepíná vodič jímž protéká proud

magnetické pole nelze jednoznačně charakterizovat potenciálem jako pole elektrické

zákon celkového proudu
(Ampérův zákon)

$$\oint_{C_k} \vec{B} d\vec{l} = \mu_o \sum I_k$$

Stacionární magnetické pole

⊕ prochází-li křivkou C prostorový proud

$$\oint_C \vec{B} d\vec{l} = \mu_o \iint_S \vec{j}_{celk} d\vec{S}$$

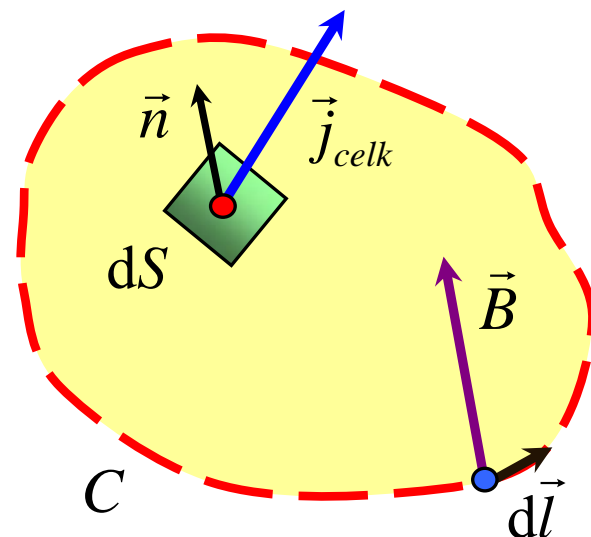
magnetické pole je vírové

$$\iint_S \text{rot } \vec{B} d\vec{S} = \mu_o \iint_S \vec{j}_{celk} d\vec{S}$$

$$\text{rot } \vec{B} = \mu_o \vec{j}_{celk}$$

Stacionární magnetické pole

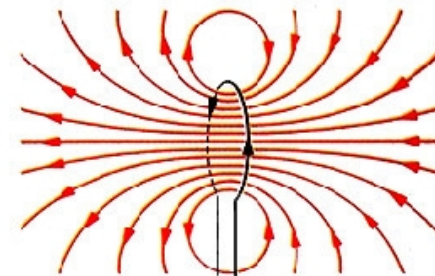
Vliv prostředí na magnetické pole

- ⊕ při vložení tělesa do magnetického pole se obecně mění velikost a směr pole – nastává tzv. **magnetizace** (magnet.pole odlišné od vakua)
- ⊕ příčinou tohoto jevu jsou **magnetická pole atomů látky** (pohybujících se elektronů)
- ⊕ jestliže nepůsobí vnější pole – tato elementární pole se ve většině případů vzájemně v látce ruší (látka je navenek nemagnetická)
- ⊕ **vnější magnetické pole bude ovlivňovat vnitřní magnetická pole jednotlivých atomů**

Magnetický dipól

- ⊕ **elementární proudová smyčka**, která budí ve svém okolí jako magnet se dvěma póly

pro modelování elementárních proudů v atomech

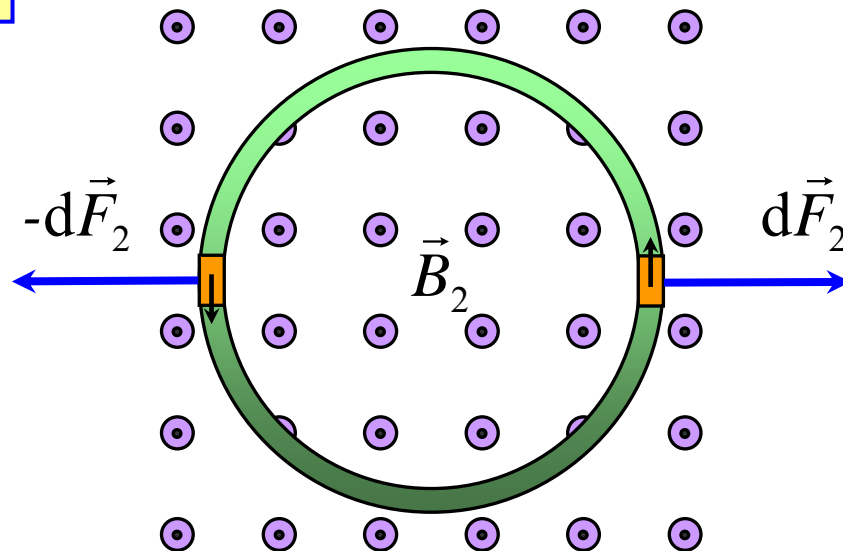
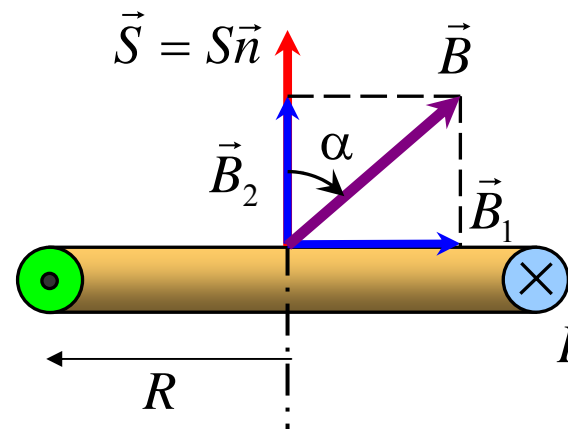
Stacionární magnetické pole

Magnetický dipól v homogenním magnetickém poli

- ⊕ vnější magnetické pole působí na proudovou smyčku silami

$$d\vec{F}_2 = I(d\vec{l} \times \vec{B}_2) \quad |d\vec{F}_2| = IB_2 dl$$

kolmá složka indukce B_2 způsobí pouze napínání smyčky

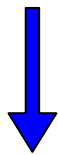
Stacionární magnetické pole

Magnetický dipól v homogenním magnetickém poli

$$d\vec{F}_1 = I(d\vec{l} \times \vec{B}_1)$$

$$|d\vec{F}_1| = I B_1 dl \sin \varphi = I B_1 R \sin \varphi d\varphi$$

$$dM_{mech} = dF_1 R \sin \varphi = I B_1 R^2 \sin^2 \varphi d\varphi$$

$$B_1 = B \sin \alpha$$

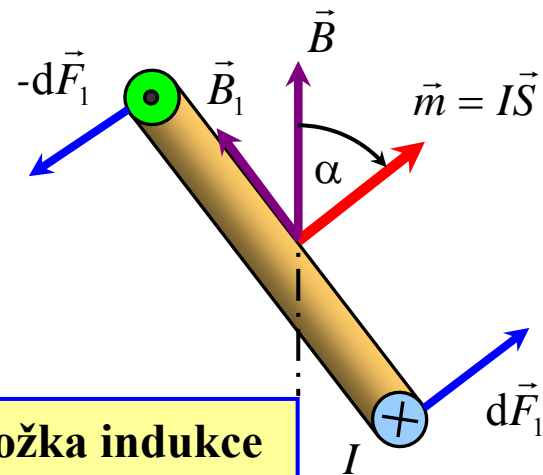
$$M_{mech} = 2 \int_0^\pi dM_{mech} = I B_1 S = I B S \sin \alpha$$

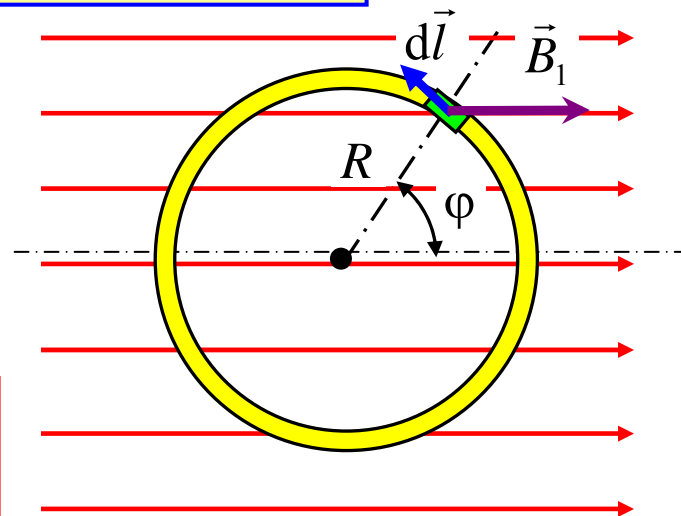
$$\vec{M}_{mech} = I \vec{S} \times \vec{B} = \vec{m} \times \vec{B}$$

$$\vec{m} = I \vec{S}$$

magnetický
dipólový moment

rovnoběžná složka indukce
 B_1 způsobí otáčení smyčky

Magnetické pole

Magnetizace látky

vložíme-li atom do vnějšího magnetického pole, na jednotlivé proudové elementy bude působit mechanický moment a bude se snažit uspořádat dráhy elektronů tak, aby se směr a smysl magnetického pole elementárních proudů ztotožňoval s polem vnějším

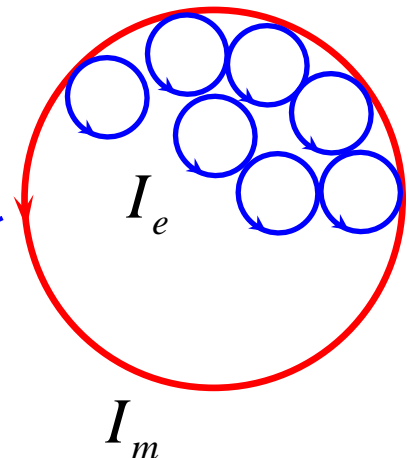
vektor magnetizace

$$\vec{M} = \frac{d\vec{m}}{dV} \quad [\text{A/m}]$$

makroskopická objemová hustota dipólového momentu

- ⊕ popisuje stav zmagnetovaného prostředí
- ⊕ závisí na velikosti magnetické indukce \mathbf{B}

Elementární proudy I_e se vzájemně ruší uvnitř látky, na povrchu zůstává nevykompenzovaný (plošný) *magnetizační proud* I_m

Magnetické pole

- do magnetického pole o velikosti magnetické indukce \vec{B} , které je vytvářeno proudovou smyčkou, je vložen váleček z látky

zákon celkového proudu

$$\oint_L \vec{B} d\vec{l} = \mu_o (I + I_m)$$

$$d\vec{m} = dI_m d\vec{S} = dI_m dS \vec{n} \rightarrow \vec{M} = \frac{d\vec{m}}{dV} = \frac{dI_m dS \vec{n}}{dS dh} = \frac{dI_m}{dh} \vec{n}$$

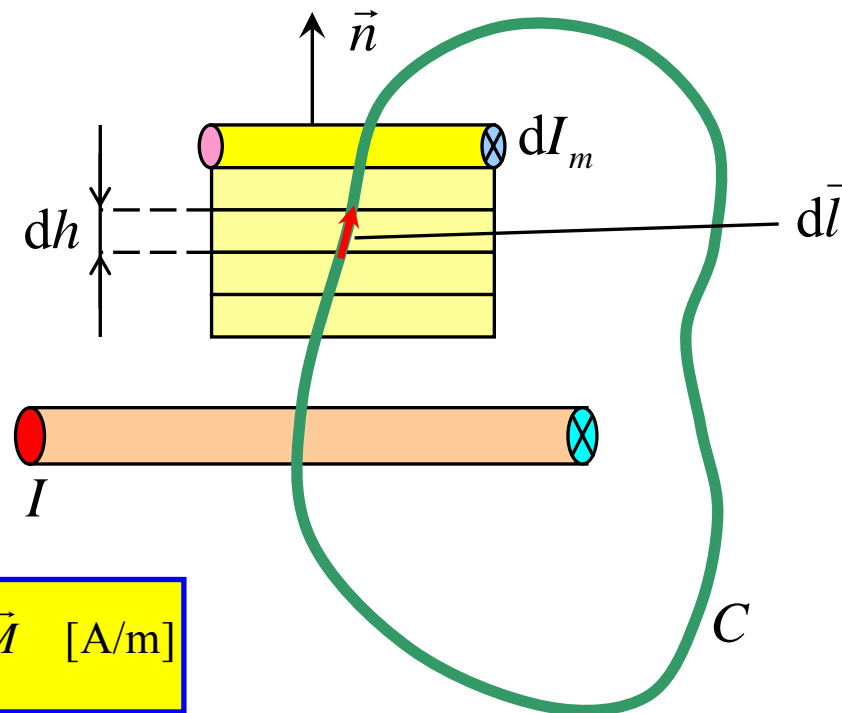
$$\vec{M} d\vec{l} = \frac{dI_m \vec{n}}{dh} d\vec{l} = dI_m \rightarrow I_m = \int_C \vec{M} d\vec{l}$$

$$\oint_C \left(\frac{\vec{B}}{\mu_o} - \vec{M} \right) d\vec{l} = I$$

$$\oint_C \vec{H} d\vec{l} = I$$

vektor intenzity magnetického pole

$$\vec{H} = \frac{1}{\mu_o} \cdot \vec{B} - \vec{M} \quad [\text{A/m}]$$

Magnetické pole

Ampérův zákon

$$\oint_C \vec{H} d\vec{l} = I$$

⊕ umožňuje vypočítat intenzitu magnetického pole \mathbf{H} v látce

$$I = \iint_S \left(\vec{j} + \frac{\partial \vec{D}}{\partial t} \right) d\vec{S}$$

$$\oint_C \vec{H} d\vec{l} = \iint_S \left(\vec{j} + \frac{\partial \vec{D}}{\partial t} \right) d\vec{S}$$

**proud kondukční,
konvekční a
posuvný**

$$\text{rot } \vec{H} = \vec{j} + \frac{\partial \vec{D}}{\partial t}$$

**1. Maxwellova
rovnice**

Magnetické pole

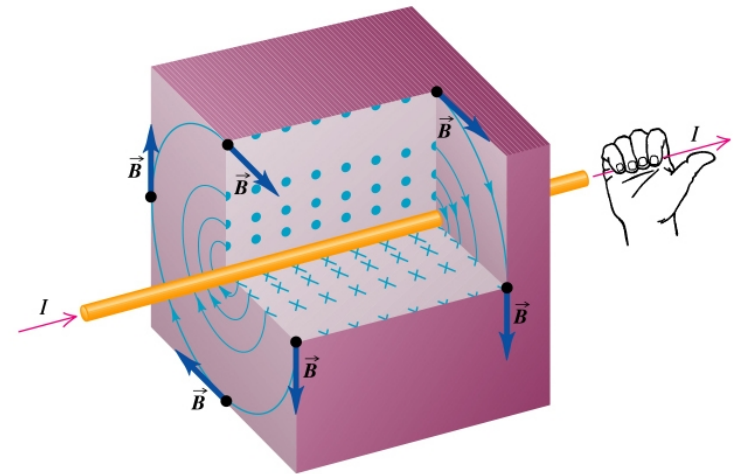
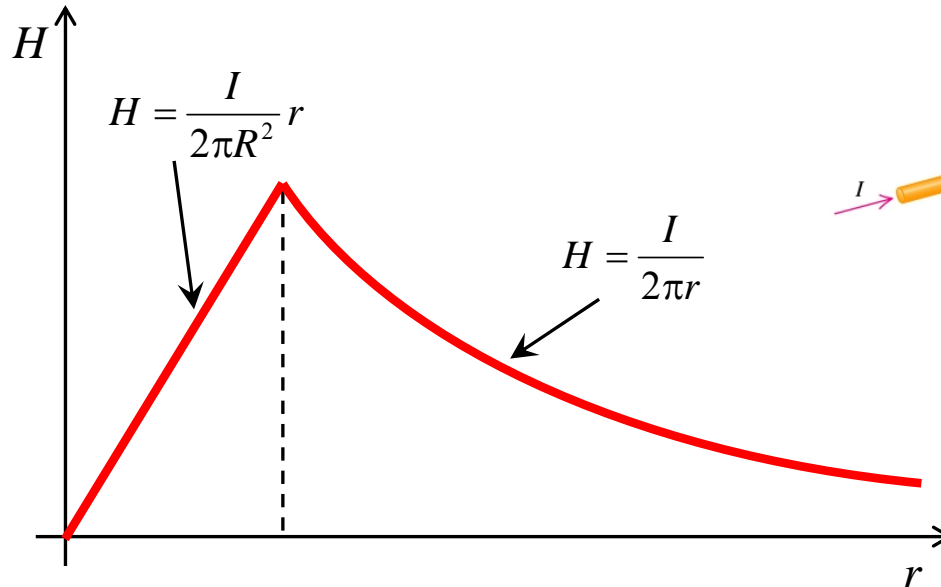
☉ Příklad: (magnetické pole dlouhého přímého vodiče)

$$r > R \quad \oint_L \vec{H} d\vec{l} = H \oint_L dl = 2\pi r H = I$$

$$H = \frac{I}{2\pi r}$$

$$r < R \quad I' = \frac{r^2}{R^2} I$$

$$H = \frac{I}{2\pi R^2} r$$

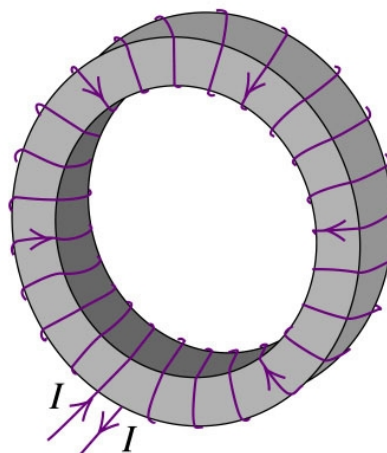
Stacionární magnetické pole

⊕ **Příklad:** (magnetické pole uvnitř toroidu)

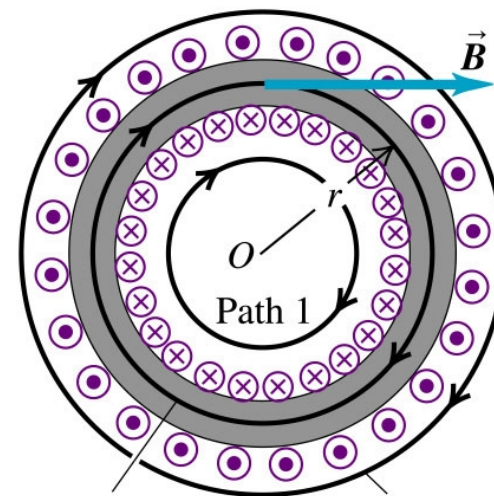
$$\oint_L \vec{H} d\vec{l} = H \oint_L dl = 2\pi r H = NI$$

$$H = \frac{NI}{2\pi r}$$

(a)

(b)

Magnetické pole

Magnetické látky

- ⊕ pro malé hodnoty magnetické indukce \vec{B} lze závisí vektor magnetizace \vec{M} lineárně na magnetické intenzitě

$$\vec{M} = \chi_m \vec{H}$$

χ_m ... magnetická susceptibilita

magnetická indukce

$$\vec{B} = \mu_o (\vec{H} + \vec{M}) = \mu_o (1 + \chi_m) \vec{H} = \mu_o \mu_r \vec{H} = \mu \vec{H}$$

$$\vec{B} = \mu \vec{H}$$

relativní permeabilita

$$\mu = \mu_o (1 + \chi_m) = \mu_o \mu_r$$

- ⊕ charakterizuje magnetické vlastnosti látek

$\chi_m < 0$, $\mu_r < 1$ – **diamagnetické látky**
(mírně zeslabují magnetické pole)

$\chi_m > 0$, $\mu_r > 1$ – **paramagnetické látky**
(mírně zesilují magnetické pole)

$\chi_m \gg 1$, $\mu_r \gg 1$ – **feromagnetické látky**
(výrazně zesilují magnetické pole)

Magnetické pole

Relativní permeabilita prostředí

feromagnetické
látky

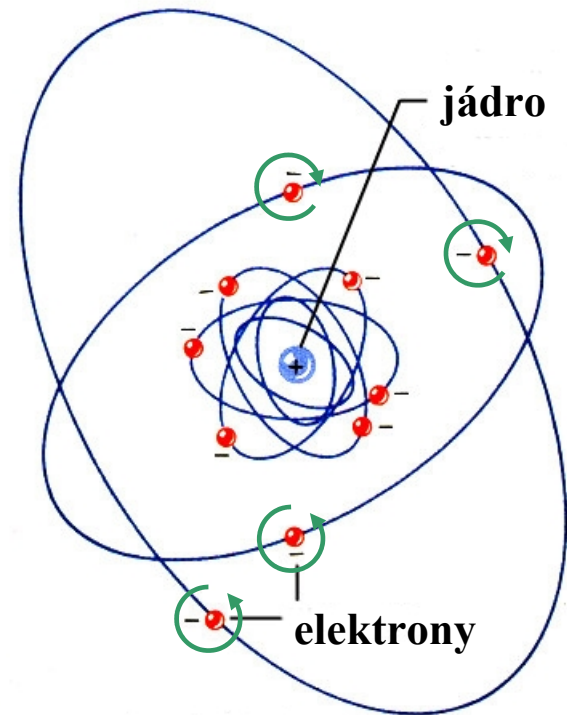

Material	Permeabilita μ_r	Max. relativní permeabilita μ_r
železo	10,000	200,000
permalloy	8,000	100,000
superpermalloy	100,000	1,000,000
kobalt	70	250
nikl	110	600
ocel	50	100

Magnetické pole

Magnetický moment elektronu

- ⊕ každý elektron v atomu má vzhledem ke své rotaci a obíhání tzv. **spinový a orbitální magnetický moment**
- ⊕ výsledný magnetický moment atomu je dán součtem orbitálních a spinových momentů elektronů

Magnetické pole

diamagnetické látky

- ⊕ jsou složena z atomů a molekul v nichž je výsledný orbitální a spinový moment nulový
- ⊕ magnetické pole na ně tedy silově nepůsobí

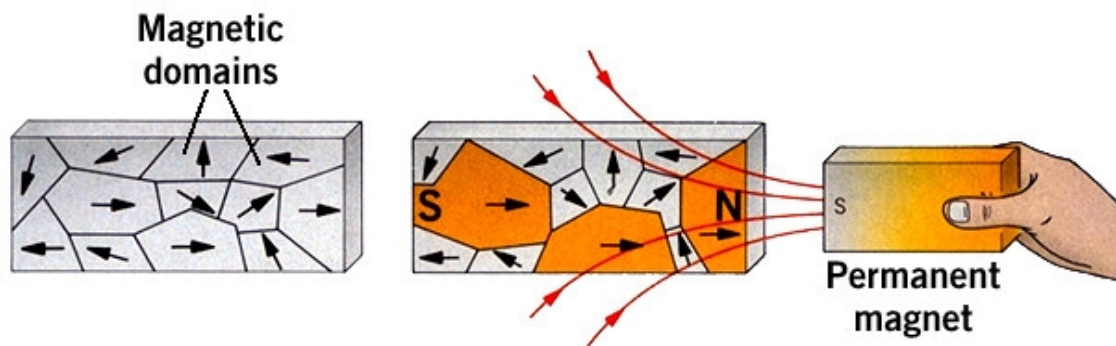
paramagnetické látky

- ⊕ nemají vykompenzovány vnitřní magnetické momenty, mají magnetický moment i v případě, že nejsou ve vnějším magnetickém poli
- ⊕ magnetické pole na ně tedy silově působí

Magnetické pole

feromagnetické látky

- ⊕ nemají vykompenzovány **spinové momenty ve vhodně uspořádané krystalické mřížce** (např. železo, kobalt, nikl,...)
- ⊕ feromagnetikum je složeno z takzvaných **domén** ($10^{-5} - 10^4\text{m}$), v nichž mají spinové magnetické momenty souhlasnou orientaci
- ⊕ působením vnějšího magnetického pole **dochází ke stáčení magnetických momentů domén do směru vnějšího pole**
- ⊕ po vyjmutí feromagnetika z vnějšího pole se chová stejně jako permanentní magnet (**vykazuje hysterezi**)

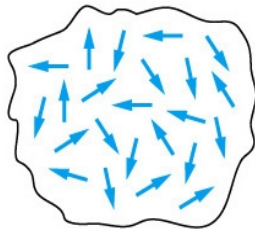
Magnetické pole

feromagnetické látky

- ⊕ po vyjmutí feromagnetika z vnějšího pole se chová stejně jako permanentní magnet (vykazuje hysterezi)

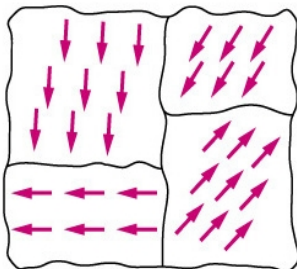
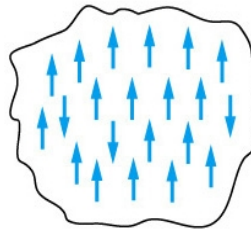
hystereze

bez vnějšího magnetického pole

Paramagnetism

vnější magnetické pole

Ferromagnetism

